

Kazinczy-díj alapítvány által kiírt „Szép Magyar Beszéd” verseny 2018, Kárpát-medencei döntő – Győr

Magyartanárként az egyik legnagyobb megtiszteltetés ért, amikor Szabó Bence 12E osztályos tanítványom a megyei döntőt megnyerve kiérdemelte, hogy rész vehessen a magyar nyelvvelés egyik legrangosabb seregszemlájén a „Szép Magyar Beszéd” verseny vagy ahogy mi magyartanárok emlegetjük, a Kazinczy Kárpát-medencei döntőjén.

A verseny története 1960-ra nyúlik vissza, mikor Péchy Blanka érdemes művész megalapította a Kazinczy-díjat. A kitüntetést a magyar nyelv ápolásáért legtöbbet tevő közéleti személyiségek, tanárok, nyelvészek kapják. Ez a törekvés lett kiterjesztve 53 évvel ezelőtt a középiskolás, majd az általános iskolás diákokra is a „Szép Magyar Beszéd” versennyel. A megmérettetésnek a kezdetektől fogva a győri Kazinczy Gimnázium lett az alma matere. Ez olyannyira igaz, hogy a verseny lebonyolításában hagyományosan nemcsak a gimnázium tanárai, de több száz diákja is részt vesz. A nagy számban ideérkező versenyzők szakmai bírálatát a magyar nyelvvelés legnevesebb szakemberei, egyetemi tanárok színészek, írók, rádiós szakemberek végézik el.

A verseny négy napja során azonban nem csak a kimerítő versenyzésre hagytak időt a főszervezők. Színes programok egész sora szolgálta azt a célt, hogy egy életre szóló emlékekkel gazdagodhasson itt felkészítő tanár és diákja egyaránt. Az érkezésünktől kezdve a leg gondosabb odafigyelés mellett irányították minden lépésünket, ami nem kis szervezőmunkát jelentett a háromezáznál is több megjelent esetében. Tanítás után felkerekedve, kora este érkezünk Bencével Győr városába. Személy szerint egy pillanat alatt beleszálltam a szívembe az áprilisi kánikula tavaszi köntösébe öltözött nyüzsgő, forgalmas történelmi megyeszékhely. A szállásunk elfoglalása után az összes résztvevőt a Kazinczy Gimnázium tornatermébe irányították, ahol kisorsolták a másnap reggel kezdődő verseny fellépési sorrendjét.

Egy igen fárasztóra nyúlt kollégiumi éjszaka után pénteken reggel a Városháza dísztermében a városatyák szavazógombjai előtt ücsörögve próbáltuk leküzdeni megilletődöttségünket Dr. Balázs Géza nyelvész, néprajzkutató, az ELTE BTK tanszékvezető egyetemi tanárának szavait hallgatva. Őt idézve olyan szép magyar beszédért kell versengünk, amelyben a cél a nyelvi kifejezőmód igényessége mellett, mondandónk világossága, üzenetünk igazsága.

A versenyben az indulók három csoportra osztva adták elő a hozott szövegeiket. A számtalan zsűrizési szempont mellett a szövegek gondos megválogatása is számított az elbírálásban. Bence egy Németh László esszéjével érkezett, melynek címe „Dante tolmácsológ” volt. A fordítás művészi értékeiről és az idegen nyelvű irodalmi szövegek megközelítési nehézségeiről szóló írás igazán testhez álló volt a több nyelven felsőfokon beszélő Bence számára. A hiteles és érzékletes interpretáció érezhető sikert aratott a zsűri körében. A második megmérettetés során a rendezők által kiválasztott szöveget kellett speciális hangsúlyjelekkel ellátni, mintegy előadásra feldolgozni. A felkészülés során ennek a szakasznak

az ismereteit dr. Hadnagyné Kovács Judit tanárnő adta át Bencének, amiért ez úton is szeretnék köszönetet mondani neki.

A szervezők a délutáni órában egy hatalmas városnéző túrával igyekeztek bemutatni Győr városának nevezetességeit. A kirándulás olyannyira jól sikerült, hogy bizvást állíthatom, legtöbbünknek örökre belopta a szívébe magát ez a gyönyörű település, zegzugos utcáival, meghökkentően színes boltjaival, és égbe szökő templomtornyjaival (príma sörözőivel).

A verseny végső fordulójára szombaton került sor, amikor egy Wacha Imre szöveget kellett néhány perc felkészülés után a diákoknak minél tökéletesebben megjeleníteni. Azt hiszem Bence

ebben a fordulóban emelkedett ki leginkább a mezőny többi tagja közül.

A szombat este a nagy izgalmak közepette szolgált egy kis szellemi felüdüléssel is. A verseny résztvevői egy színházi előadáson vehettek részt. Egy profi tánckar előadásában Irgalom! címmel Arany János nagykőrösi balladáit fonódtak össze egy megrázó és egyben eklektikus dráma keretein belül. A hatalmas tapsvihár talán a felgyülemlett feszültséget is tükrözte mindannyiunk számára.

A vasárnap délelőtti ünnepélyes eredményhirdetést már mindenki nagyon várta. Vegyes érzések kavaroztak bennünk. E nemes és nagyszerű versengésben, melyben annyi tehetséges diák - a magyar középiskolások színe-java - mutatta be kimagasló képességeit, vajon mi is célt érhetünk? Magam sem hittem volna, de a hosszú felkészülés és a talán több éves közös munka is meghozta a jutalmát Bence számára. A neves zsűri dr. Balázs Géza, Kovács Dániel és Szakonyi Károly Kossuth-díjas író elnökletével a 160 Kárpát-medencei diákból kiválasztotta azt a harmincöt tanulót, akiket érdemesnek talált a csak egyetlen egyszer átvehető Kazinczy-érem megtiszteltetésére. Csodálatos érzés volt hallani a győri Városháza pompás dísztermében Szabó Bence, a Neumann János Gimnázium nevét és persze felkészítő tanárként a sajátomat is. A rengeteg emlék mellett a jelenlevő kollégák számára hatalmas motivációt jelent ez a verseny. Erőt ad számunkra a következő évekre, hogy

visszatérhessünk ide, és megtapasztalhassuk a magyar kultúra és a magyar nyelv felemelő győri ünnepét a Kazinczy döntőjét.

